

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

SI

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

SI

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

SI

LI

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

... (faded text) ...

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

... (faded text) ...
... (faded text) ...
... (faded text) ...

SI

SI

וַיִּכְרַם ה' אֶל מֹשֶׁה לֵּךְ רַב מֵאֵי לֵךְ רַב אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בִּיחָה לְמֹשֶׁה מֹשֶׁה רַב מְגֻדְלֹתָיִךְ
 בְּיָמָיו נִתְחַבְּרָה לֵךְ גְּדוּלָה אֵלָּא כְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל וְעִקְשׁוּ יִשְׂרָאֵל הַסָּאן מִן אֶחָדָה לְמַדָּה לִי מִדָּה תִּשְׁשׁ כַּחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה
 מֵאֵי הָיָה לוֹ כֹּה לְרַבֵּי וּכְיוֹן שְׂאֵמֶר תְּדַבֵּר מִצְוֵי וְאֶשְׁמְדִים אָמַר מֹשֶׁה רַבֵּי זֶה תַּלְמוּד בִּי מִדָּה עָמַד וְנִתְחַבְּרָה
 בְּהַקְפָּה וּבְקֶשֶׁת וְחִמִּים מְשַׁל לְקַמְדָּה (ט) שְׂבָעִים עַל כֵּן וְהָיָה מְפָרֵד מִפֶּה גְדוּלָה הָיָה אֹהֲבֵנו יוֹשֵׁב לְפָנָיו וְהִתְרַדָּה
 לְפָנָיו לֹא דָבָר אָמַר הַפֶּלֶךְ אֶלְמָלָא אֹהֲבֵי זֶה שְׂיוֹשֵׁב לְפָנָיו תְּרַבְרָדָה אָמַר דָּבָר זֶה תַּלְמוּד בִּי מִדָּה עָמַד
 הַתְּלָמוֹת: וְעֵתָה הַיְחִידָה לִי וְיַחַד אִפִּי בְּהֵם וְאֶכְלֵם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגֹי גְדוּלָה וְגו' אָמַר רַבִּי אֶבְרָהָם אֶלְמָלָא מִקְרָא
 בְּיָבִיב אִי אִפְשָׁר לְאוֹמְרוֹ מִלְפָּנֶי שְׂחַפְסוּ מֹשֶׁה לְהַקְדוּשׁ בְּרַדָּה וְהָאֵם כְּאִדָּם שְׂדוּחָה תּוֹפֵס אֶת תְּכִירוֹ כְּבָנָיו
 אֵבֶר לְפָנָיו רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִין אֲנִי מְצִיָּדָה עַד שְׂחַפְטוּלָה וְהַסְלַח לְהֵם: וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגֹי גְדוּלָה וְגו'

22

דמשום שהיה סמך למוחו על בן התלוקה בכוח היפה שלהבחייה אשר
 האיר בימי חייו וכמו מן הכבה שהוא מתמטט (=דורף), מכל מקום לפני רגע
 אחרון האש נאחזת ביסוד האש הוא מתלוק בכוח - כך נשמת הצדיק בעת
 המתלקחה ובעת היסונו להיאחזו בצדור החיים, הרי הוא מתעלה בכוח היושר
 ואיר לנשמתו זו... וכן היה משה רבינו באחה שעה במעלה היורר גבוהה.

20

דבריוסגד רב ברכה

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהודה מן עניך ואשריך רב נאותך וקחשו איבך לך ואתה על-במותינו תדרוך: סלד שביע א ועל משה מערבית

רסן לך סלסיס מעל סמיים נגו': (כ) אשריך ישראל למר סלס
 לכס סבטס לכע לסס זה לן לבלוד לכס כלל ונכ סל סלס אשורן
 ישראל מי כבך. השטון נכ סלס סל סגן סוכן וסל סלס:

25

דברים רבה יא, ה:

כשעה שהגיעו ימי משה ליפטר מן העולם אמר לו הקדוש ברוך הוא (דברים
 לא, יד): יהן קרבו ימין למוחי. אמר לפניו: ריבנו של עולם! לאחר כול
 היגיעה הזו אתה אומר לי: יהן קרבו יסך לשחי?! - (תהלים קיה, ח):
 "לא אמנת כי אחיה, האספר מעשי יה". אמר לו הקדוש ברוך הוא: אי אתה
 יכול - (קהלת יב, יג): "כי זה כל האדם". אמר משה: ריבנו של עולם! רבר
 אהר אני מבקש סמך לפני מוחי, שאכנס (=לארץ ישראל) - וייבקעו כול
 השערים שבשמים וחהומות ויראו שאין זולתך! מניין? שנאמר (דברים ד, ט):
 "ידעת היום והשבות אל לבבך, כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
 סתחת אק עודי". אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה אמרת "אין עודי". אף אני
 אוהר (לך, ייב): "יולא קט נביא עודי בישראל כמשה... לכל האוחז והמופחית
 אשר שלחו ה' לעשות... ולכל היד החזקה ולכל המרר הגורל אשר עשה משה
 לעיני כל ישראל."

2

עבויס (ע, י, י)

קבויס (ג, ז, ה)

24

כ, כ (ויחל נח) איש האדמה במדש פרשה ליו (סעוף ג) אמר רב ברכה:

חביב משה מנח, נח משנקרא "איש צדיק" ו
 נקרא "איש האדמה", משה משנקרא "איש
 מצרי" (שמות יב, יט) נקרא "איש אלקים"
 (דברים לג, א). הענין דיש שחי דרכים בעבודת
 השם יתברך, דרך אחד מי שמייחד עצמו
 לעבודתו יתברך ומתבודד, ויש מי שעוסק
 בצרכי צבור ומבטל עצמו כשביל הכלל
 ומפקיר נפשו עבורם. אם כן, צריך לומר לפי
 המושג, שזה שמתבודד יעלה מעלה מעלה,
 וזהו ירד ממדרגתו. וכן אמרו קהלת רבה,
 "כי העוסק יהולל חכמ" - רבי יהושע בן
 לקיש שכת פ' הלכות בשביל שעסק בצרכי
 צבור. ובכל זאת מצאנו שנת התבודד - ולא
 הוכיח אה בני דורו, לכן אמרו עליה, שאף

קבויס (ע, י, י) 26

סר יבושע - סיק א 27

הוא היה ראוי לכלייה. - ורק מתבודד לעצמו
 היה, בכל זאת אחר שנקרא "איש צדיק" ירד
 ממדרגתו ונקרא "איש האדמה". ומשה נקרא
 "איש מצרי" - שהוכרח לגלות, שזה מורה
 פחיתות בנפש. - הואיל ומסר עצמו על
 ישראל בהריגת המצרי נקרא "איש אלקים".
 שהגיע לחכלית השלמות מה שחכל האדם
 להשיג ועיין מדרש רבה ברכה, דוריק.

